

הקומץ את המנחה פרק שני מנחות

٢١

עין משפט
נר מצוה

בז א ב ג ד מ"י פט"ז מהל'
פסוק"מ הל"ח:
א ה מ"י פ"ד שס הלכה ח:
ב ו ז מ"י שס הלכה י:

שיטה מקובצת (המשך)

[illegible][illegible]

בריש: יא) ולאכול וזה
פירושו: יא) וזה מניינו
הקטורא וזה קטורא מפלגת
הקטורא אשמועינן ופיגול:
נ) לצרפה בחדו חסד:
לאכול:
כא) קמ"ל
דפסטה: גג) דבר
לאכול למחר ולאכול דבר
שזרכו לאכול כז' פחות
מכזית כשר לאכול כחצי זית
ולהקטיר חצי זית כשר זה
משנה יתירה כז' ולהקטיר
חצי זית: דד) תיבת גבון
לחצי: זז) תיבת אכלא
לחצי: יי) ויכל דפסטה:

(א) נראה ד"ל שבעת הקמילה חישב להקטיר הלכונה למחר ועדיין היו בכלי אחד קודם קמילה.

הקובץ את המנחה ב'. משום דבעי למתני ר"א פוסל אינטיך
לגופיה לא אינטיך דמתני' דפ"ק (גלי יב.) שמעינן
דקמי לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר חוץ
למקומו פסול חוץ לזמנו פגול הא לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר

דבר שאין דרכו להקטיר כשר לניחא
לנמימר מדיוקא לא שמעינן כשר אלף
לדא הוי פיגול אבל פסול הוי דבסוף
פ"ק (י"א:). משמע דאפילו כשר
שמעינן מינה גבי האי דייק טעמא
לדאכלו ולהקטיר כו' ועל כרחק מדיוקא
דחזק למקומו שמעינן דכשר:

שְׁמַיִן אֲבִירָה וְהַקְטֶרֶת מִצְמֶרְפִּין.
 כְּסוּף פֶּ"ק (ג"ר עס:) מוֹקִי
 לָהּ ר' יִרְמִיָּה כִּרְאָא וְאֵבִי מוֹקִי לָהּ
 כְּרִבְנָן: **מִדְּמַפְסִינָהּ** וְהִמְחָה
 בְּאֶשׁוֹן אֲבִירָה. תִּימָה תִּינָה (א) דְּלֹאִילַת
 מִנְחָה לְאֵס דְּאֵס אֲנִל בְּהוּ (אִילַת) אֵס
 לְאִילַת מִנְחָה מִנְחָה דְּלֹאִילַת דְּכִי אִמֵּר
 וְהִמְחָה וְאֵס (לְעִיל ע"ו). לֹאִס אִקְרִי
 מִתּוֹדָה לֹאִס אִקְרִי לֹאִס יוֹמֵר
 (ב) דְּבִפְסֻטִי דְּקֶרֶס קִימִי שְׂעִי הֵאֱמִילַת
 אֲבִירָה וְזֶה מִתּוֹדָה שְׁלֹמִי וְקֶרֶס קֶשֶׁה
 דְּמִוֵּה לֹאִ מִשְׁנו רִבְנָן מִיִּדִּי:
 דָּלָה

וְיֵץ לֹא־מִתִּיר דְּלִבּוֹנָה הוּא לֹא
 וְאֵל אוֹן אִיתְמַד נִמֵּי אִמֵּר רַב
 רַב יַעֲקֹב בְּרִי אִדִּי מִשְׁמִיחָה
 לֵאכּוּל מִמֶּנּוּ לִמְחַר הוּא פִּיגּוּל
 מִ"ט לֹא מִשּׁוּם דְּכִיּוֹן דְּלֹאֵן
 הוּא דְּלֹא אִיקְבַּע בְּחַד מִנָּא
 בִּיבִי הַמְּנוּנָא ז' הָא מִילְתָּא אֲבִלַע
 הַקְּטִיר בְּקוֹמִיּוֹן לְהַקְטִיר לְבוֹנָה
 וְהַקְּטִירָה מִפְּגִלַת הַקְּטִירָה קמ"ל
 וְיֵץ בְּחִצֵּי מִתִּיר קמ"ל לִימָא
 ז' (אֲתָא) קמ"ל לִימָא הַקְּטִיר
 רַב אֲדָא בְּרִי אֲהֵבָה לְעוֹלָם
 וְיֵץ בְּחִצֵּי מִתִּיר וְשֹׁאנִי הֵכָא
 אֵי קִמְיָה דְּרַב יַעֲקֹב בְּרִי אֲבָא
 הָא מִפְּגִל פְּלִיגֵי אֵלָּא אִימָא
 תִּנָּא דְּבִרֵּי הֵכָל אֲתִינוּיָה פִּיגּוּל
 לֹא מִזְחֻלָּף לִיהּ:

המנחה

דרבנו לאכול ולהקטיר דבר
פוסל לאכול ידבר שדרבנו
ביות כשר י' לאכול יכחצי
הקטרה מצטרפין גמ' א"ר
אכל יאכל מבשר זבח שלמיו
אדם ואחד אכילת מזבח
ך. מחשבין באכילת מזבח
מאכילת מזבח לאכילת מזבח
מזבח לאדם מ"ט מדאפקניהו
ופקניהו רחמנא בלשון אכילה
דלא

חריפי דפומבדיתא הקטרה מפגלת הקטרה ואפילו לרבנן דאמרי אין מפגלין כחצי מתיר ה"מ היכא דחישב ^א ביה בשירים ולבונה במילתא קיימא אבל הכא דחישב לה בלבונה כמה דחישב ביה בכוליה מתיר דמי אמר רבא ^ב אף אנן נמי תנינא ^ג זה הכלל כל המקוץ ונותן בכלו והמוליד והמקטיר לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר חוץ למקומו פסול ואין בו כרת חוץ לזמנו פגול וחייבין עליו כרת מאי לאו הקטרה דומיא דהנך מה הנך בין לאכול בין להקטיר ^ד אף הקטרה בין לאכול בין להקטיר לא הנך בין לאכול בין להקטיר הקטרה לאכול אין להקטיר לא יתיב רב מנשיא בר גרמיה דאבי יותיב וקא אמר משמיה רבא חסדא "אין הקטרה מפגלת הקטרה ואפילו ^ה לר"מ דאמר מפגלין כחצי מתיר ה"מ היכא דחישב

בהו בשירים דקומין מתיר דידהו אבל הכה
 מצי מפגל ביה א"ל אביי עני מרי משמיה דר
 חסדא אמר רב אין הקטרה מפגלת הקטרה א
 דאביי אף אנן נמי תנינא שחט אחד מן הכבש
 וחבירו כשר לאכול מחבירו למחר שניה כש
 מתיר דידהו הוא אל מצי מפגל ביה א"ל
 אכל הכה דאיכבע בחד מנא כי חד דמו אמר
 לי רבי חנינא ותקולא לי ^א ככוליה תלמודא
^ב (ולבונה) לאכול שירים למחר פגול מאי קמ'
 לימא הקטיר קומין להקטיר לבונה אי ממ
 הקטיר קומין לאכול שירים למחר אי תרווייה
 קומין להקטיר לבונה ולאכול שירים למחר א
 קסבר אין הקטרה מפגלת הקטרה ואין מ
^א דפשטא ליה מחשבה ככולה מנחה תני
 הקטיר קומין לאכול שירים לדברי הכל
 ילדבי הכל פסול ולימא ה"ז פגול ור"מ הני
 בפסול מיחלף ליה הרי זה בדברי

הדרן עלך הקומץ את המנחה

"הקומץ" זאת המנחה לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר דבר שאין דרכו להקטיר כשר ר"א פוסל לאכול ידבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר פחות מכוית כשר י^ז לאכול יחצי זית ולהקטיר כחצי זית כשר שאין אכילה והקטרה מצטרפין: גמ' א"ר אסי א"ר יוחנן מ"ט דר"א אמר קרא ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו^ט בשתי אכילות הכתוב מדבר אחד אכילת אדם ואחד אכילת מזבח לומר לך כשם שמחשבינ באכילת אדם כך מחשבינ באכילת מזבח וכשם שמחשבינ מאכילת אדם לאכילת אדם ומאכילת מזבח לאכילת מזבח כך מחשבינ מאכילת אדם^{יב} למזבח ומאכילת מזבח לאדם מ"ט מדאפקיהו רחמנא י^ג להקטרה בלשון אכילה ורבנן האי דאפקיהו רחמנא בלשון אכילה דלא

תריפי רפומצדיסא. מפרש צפ"ק דסנהדרין (דף י"ז:) עיפה ואצמי צני רחצה רפומצדיסא: **הקטרה מפגלה הקטרה.** הקטיר קומץ ע"מ להקטיר לצוה (צ"ל) לאחר זמן פיגול ואע"ג דלון מחיר מפגל את המחיר. ולא דמי לשוחט את הכבש לנכול מחצירו למחר כדמפרש

לקמן דהסת' לא איקבעו בחד מנח' **ההכ' איקבעו בחד מנח': מאי לאו**
הקטרת דומיא. קדומן וטולן כצלי:
מה הכ' בין. חישב וחסבן שירים
למחר בין חישב להקטיר לבזוה
פיג'ל יא: **קומן לאו ממיר לבזוה הוא.**
יבא דלמחר לעיל (דף יג.) **דמנח' בעיזבו**
מנחח: א"ל אביי. לרב מנח' עני
מרי. עניי אדוני: **משמיה דרב.**
כלומר אמרה רב חסדא להא מילתא
משמיה דרב: מ"מ. שניהם כשרין:
בחד דמו. איספגל הקטרת לבזוה
יבא דמי. וי"מ לרימ ולרנן אצל ר' **יוסי**
י"א דבריש פירקין אין ממיר מפגל
אלא הממיר ולא מפגלא הקטרת קומן
הקטרת לבזוה: **אכלט לי.** הטעמיני
ולמדי: **וסקילי לי.** ושקולי לי כלומר
בזבחה עלי: **א"ל הקטיר קומן להקטיר**
לבזוה לאכלט שירים ולא גרסי' ולאכטו.
יבא דהו' פירושו הקטיר קומן על מנח' **ההכ' איקבעו בחד מנח': מאי לאו**

הקטטיר לבונה נמחר וע"מ נמחר
שירים למחר: **מאי קמ"ל**. קמ"ד
לדמוס דחרה מהיך מחצות משום
(ו) וחד מינייהו אשמעינן ופיגול משום
משמעת להקטיר לבונה נמחר הוא ולא
משום לאכול שירים דל"ן מפגילין לבו.
מחר: **לימא הקטיר קומן להקטיר לבו**.
ולא לימא לאכול שירים כיון דההיא
מחצת לא הויתא למא לי מחצת
(א) צדי קמיתא ואי סיגול משום
לאכול שירים הוא דמפגילין חצי מחר
אכל להקטיר לבונה לא הויתא למא
לי לפרש (ב) צדחא (א) ואי סרייבו
קמ"ל. בא (א) לאכול קאמר שלא
חצי אלא צחת מה: **לימא להקטיר**
לבונה לאכול שירים: נמשע מחר
מילי הקטיר קומן להקטיר לבונה או
לאכול שירים למחר: **בבא דשפטא**
מחצת צבולה מנחה. ואע"י דלא
הויתא צדחא מנחה וצדחא דצדחא

(א) לעיל יב, ב) [פסחים סג.
 עש"נ, ג] [לקמן פא. סנהדרין
 כו: ב"ק מט: ד] ברכות כד:
 (ה) רש"ק מ"ו, ו) ל"ק מ"ו,
 (ו) [לעיל יב: ח] זבחים כט:
 (ז) חב. לעיל יב: ט) זבחים

תורה אור השלם

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מִבְּשׂוֹר
וַיִּבְחַח שְׁלֹמֹי בְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי
לֹא יִרְצֶה הַמֶּקְרִיב אֹתוֹ לֹא
יִחָשֵׁב לוֹ פְּגוּל יִהְיֶה וְהִנֵּפֶשׁ
הָאֲכָלֹת מִמֶּנּוּ עֹנָה תִּשָּׂא:
וַיִּקְרָא ז' יח

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לימא וכו'
מחשבה זו צהדי:

מוסף רש"י

כל הקומץ ונותן בכלי
ההמוליך והמקטיר וכו'.
נותן קומץ בכלי או מוליך
או מקטיר ע"מ לאכול דבר
שסדרנו לאכול כגון שירים
וכו' (לעיר יב.). עני מרי.
עני מורי (להלן פא. כח.).
סליק פרק הקומץ את

המנחה
הקומץ את המנחה
לאכול דבר שאין דרכו
לאכול. חוק למקומו או
לזמנו (בבבס דה).
שארן אכילה והקטרה
מצטרפין. לפסול דהסא
לינא שיעורא דהסא לינא
שיעורא (שס כס). בשתי
אכילות הכתוב מדבר.
משמשת שמיין פוטל דהס
לקמן במשנה מוקי ליה מנא
דלח זבולין מוקי להשיי
(כח). אחד אכילת אדם
דבר. דלח שזא משב לטול
למחר לז' חשב לקטיר
שורין למחר פגול (שס).

שיטה מקובצת

אף אף (ח' דחישב בהו: ב) אף אף
נמי תנינא. לא הוי ממש כמו
ההיא דלעיל דע"כ הקטרה
לאכול לא מתוקם אלא כר"מ
דאמר מפגלין בחצי מתיר
ולא מייתי תנינא אלא
לאפוקי מהני דלקמיה דאמרי
דרפא"י לר"מ אין הקטרה
מפגלת הקטרה. ת"ח: ב) אף
אף לא לאכול בן
הקטרה. ע"כ בן אחיא בר'
יחי' דלר' יוסי אזי מתיר

ממפלג את המחיר. ו"ח":
[ו] יעקב בר אבא: [ס] אבל
ההא דאיקבע בחד מנא כו'
משמע דלרבנן דאמרי אין
הקטרה מפגלת הקטרה לא
סבירא להו האי טעמא
דחימה דלעיל קאמרי רבנן
דפליגי הכי לרבי יוסי בריש
פרקין [דף יג ע"ב] וצ"ל
דהיינו דוקא בקומץ להקטיר